

Det er grunnlag for å gi fiskerne i Vest-Finnmark adgang til det kvoteregulerte fisket etter kongekrabbe

Sitat fra fisker i Vest-Finnmark i relasjon til problemene krabben skaper i fisket med passive redskaper:

«Er ikke de tradisjonelle garn- og linefeltene i Vest-Finnmark okkupert av oppdrettsnæringa, er feltene teppebombet med krabbeteiner. Klarer man likevel å få gjort et garnsett i disse områdene, går garnene full av krabbe og det er derfor ofte det siste man ser til redskapene!»

Tromsø Consulting Group AS
November 2018

Innhold

0. SAMMENDRAG.....	2
1. FLÅTEUTVIKLING I FINNMARK I PERIODEN 2010-2017	3
2. EKSEMPLET MÅSØY.....	4
3. KRABBEN – RESSURS OG/ELLER «PLAGE»?	5
4. STATUS I DET KVOTEREGULERTE KONGEKRABBESKIFSKET	6
5. STORTINGET – TIDLIGERE POSITIV TIL AT FISKERNE I HELE VEST-FINNMARK SKULLE GIS ADGANG TIL DET KVOTEREGULERTE KRABBESKIFSKET.....	6
6. DET ER GRUNNLAG FOR Å GI RESTEN AV FISKERNE I VEST-FINNMARK KRABBESKIFSKET	7
6.1 Problemene i Vest-Finnmark underkommunisert.....	8
6.2 Er «nykommerne» (med unntak av måsøyfiskerne) tilstrekkelig «berørt av problemene knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier»?	8
6.3 Hva vil det bety om resten av flåten i Vest-Finnmark får krabbesKIFSKET?	9

0. SAMMENDRAG

Mens kommunene i Øst-Finnmark har opplevd en tilgang på 232 registrerte fiskefartøyer i perioden 2010-2017, en økning på 47%, har kommunene i Vest-Finnmark hatt en nedgang på 120 fartøyer i samme periode, tilsvarende ca. 30%. I kommunene Loppa og Alta er flåtenedgangen i nevnte tidsperiode hhv. 44% og 40%. Det er rimelig grunn til å tro at den positive flåteutviklingen i Øst-Finnmark henger nøye sammen med adgangen til deltakelse i det kvoteregulerte krabbefisket øst for 26-graden. Det ble i 2017 åpnet for at fiskerne i Måsøy kunne søke krabbekvoter selv om kommunen ligger utenfor det kvoteregulerte området.

Fiskerimyndighetene har så langt lagt til grunn, sitat: «*Prinsippet om at kongekrabbe er ment som et supplerende driftsgrunnlag for dem som er mest berørt av problemene knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier*». Det kan reises berettiget spørsmål om hvorvidt prinsippet står seg i relasjon til de nye krabbekvotehaverne (med unntak for måsøyfiskerne) som er kommet til de senere år. Det er sannsynlighetsovervekt for at få av nykommerne i Øst-Finnmark har en fiskerihistorikk der de kan påberope seg at de har vært sterkt «*berørt av problemene knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier*». Dette gjelder kanskje særlig EØS-borgerne som har registrert seg innenfor kvoteområdet og fått krabbekvoter de senere år.

I Vest-Finnmark er utbredelsen av krabbe mindre enn i enkeltområder i Øst-Finnmark. Det har vært gjennomført undersøkelser av utbredelsen av krabbe i vestfylket. Disse undersøkelsene har vært gjort på en tid av året da sjøtemperaturene normalt er høy, noe som gjør at krabben søker mot dypere vann der temperaturforholdene er mer optimal for krabben. Som en følge av dette er krabben lite fangstbar i den periode kartleggingen har foregått. Det forskningsmessige underlag for bl.a. å kunne konkludere med at utbredelsen av krabbe i vestfylket ikke utgjør noe stort problem for tradisjonelt fiske med passive redskaper, synes derfor noe spinkelt.

I samtaler med fiskere i kommunene Måsøy, Kvalsund og Hammerfest er det poengtert fra fiskerne at utbredelsen av krabbe i vestfylket er et stadig økende problem for tradisjonelt fiske med passive redskaper. Problemene består delvis i at garn i enkelte perioder går full av krabbe, delvis at om en følge av konsentrasjon av krabbe på enkelte av de tradisjonelle fiskefelt for passive redskaper, belegges disse feltene med store mengder krabbeteiner som derved hindrer tilgang til feltene for bl.a. garn og linedrift. Utsagn fra fiskerne i denne regionen av vestfylket sammenholdt med øvrige observasjoner og karlegginger av krabbens utbredelse, gjør at det er sannsynlighetsovervekt for at krabben allerede er et betydelig problem for fiskerne i Vest-Finnmark og deres utøvelse av tradisjonelt fiske, bl.a. med passive redskaper på tradisjonelle fiskefelt i regionen. Fiskerne i vestfylket skulle således fullt ut tilfredsstillende fiskerimyndighetenes krav om å være «*berørt av problemene knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier*» og således kunne være berettiget tillegg i sitt driftsgrunnlag i form av krabbekvote innenfor det kvoteregulerte område øst for 26-graden.

I de kommuner i vestfylket der fiskerne ikke har krabbekvoter, dvs. Loppa, Hasvik, Alta, Kvalsund og Hammerfest, er det pr. november 2018 registrert ca. 120 fartøyer mellom 8 og 15 meter uten krabberettigheter. Legger man til grunn erfaringstall da Måsøy ble tatt inn kvoteordningen, ble vel 60% av de registrerte fartøyene i kommunen innvilget krabbekvote. Med tallene fra Måsøy som utgangspunkt skulle antallet potensielle, nye kvotehavere i Loppa, Hasvik, Alta, Kvalsund og Hammerfest, kunne estimeres til ca. 70 totalt. Det vil i så måte bety at antallet krabbekvoter i hele Finnmark vil øke fra ca. 646 (rettigheter pr. 2018), til ca. 720, dvs. en økning på ca. 10%. En eventuell slik økning burde være uproblematisk både ut fra bestandshensyn og ut fra hensynet til eksisterende kvotehavere, især hvis fiskerimyndighetene velger å heve inngangsbilletten til krabbefisket i form av fangst av torsk og annen hvitfisk.

1. FLÅTEUTVIKLING I FINNMARK I PERIODEN 2010-2017

Om man legger til grunn statistikk over merkepliktige fiskefartøyer i Finnmark, vil man se at kommunene i Vest-Finnmark har hatt en markant nedgang i antatt fiskefartøyer i perioden 2010-2017. Kommunene i Øst-Finnmark, dvs. de kommuner som befinner seg innenfor det kvoteregulerte område for kongekrabbe, har derimot hatt en markant økning av antall fartøyer. Det er derfor nærliggende å tro at den positive flåteutviklingen i øst er nøye knyttet til kongekrabbe som driftsgrunnlag for den alt overveiende del av de merkepliktige fartøyene i disse kommunene.

I Vest-Finnmark, dvs. kommunene Loppa, Alta, Hasvik, Hammerfest, Kvalsund og Måsøy, er det en nedgang i antall merkeregitrerte fartøyer i perioden 2010-2017 på nærmere 30%, mens kommunene i øst i samme periode har hatt en økning i flåten på nærmere 50%.

Figur 1: Utvikling antall merkepliktige fiskefartøy i Finnmark i perioden 2010-2017

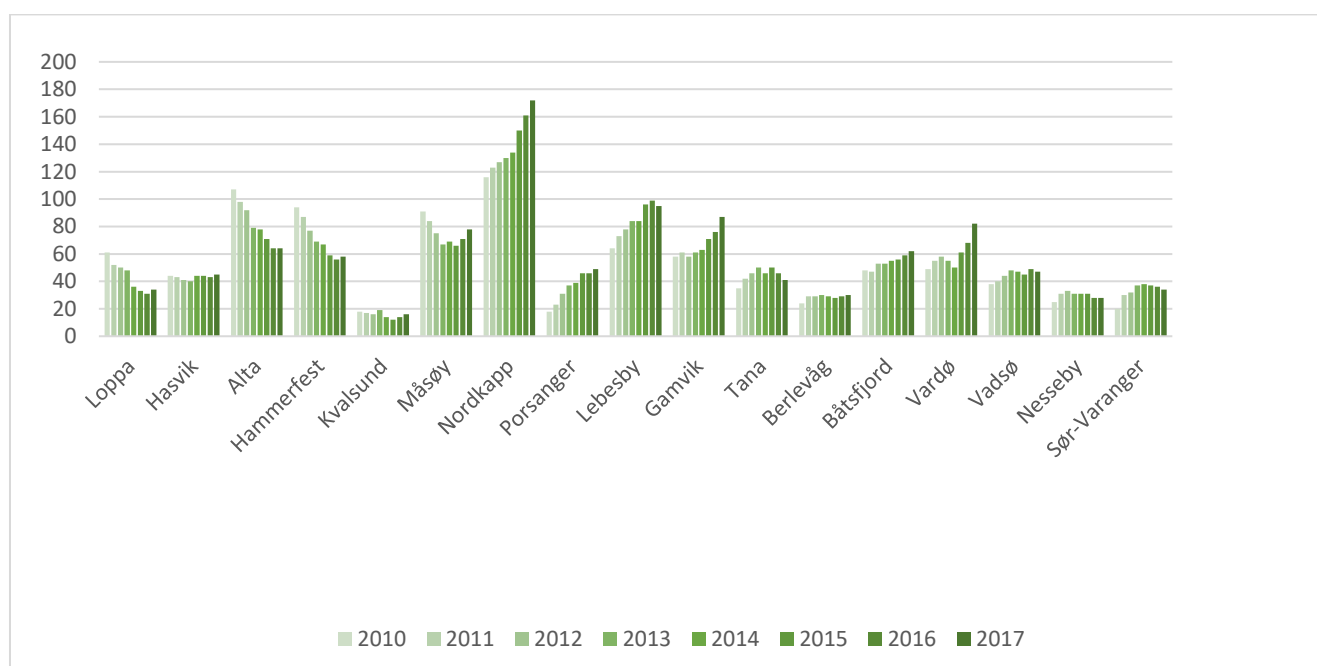
Kommune	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016	2017	
Loppa	61	52	50	48	36	33	31	34	
Hasvik	44	43	41	40	44	44	43	45	
Alta	107	98	92	79	78	71	64	64	
Hammerfes	94	87	77	69	67	59	56	58	
Kvalsund	18	17	16	19	14	12	14	16	
Måsøy	91	84	75	67	69	66	71	78	
	415	381	351	322	308	285	279	295	-28,92
									-120
Nordkapp	116	123	127	130	134	150	161	172	
Porsanger	18	23	31	37	39	46	46	49	
Lebesby	64	73	78	84	84	96	99	95	
Gamvik	58	61	58	61	63	71	76	87	
Tana	35	42	46	50	46	50	46	41	
Berlevåg	24	29	29	30	29	28	29	30	
Båtsfjord	48	47	53	53	55	56	59	62	
Vardø	49	55	58	55	50	61	68	82	
Vadsø	38	40	44	48	47	45	49	47	
Nesseby	25	31	33	31	31	31	28	28	
Sør-Varang	20	30	32	37	38	37	36	34	
	495	554	589	616	616	671	697	727	46,9
									232

Kilde: Fiskeridirektoratet

Som figur 1 viser, hadde fiskerikommunene i Vest-Finnmark en nedgang i flåten i perioden 2010-2017 på i alt 120 fartøyer, mens kommunene i øst hadde en flåtetilgang i samme periode på 232 fartøyer. Ser man på enkeltkommuner i vest er det særlig Loppa og Alta som har hatt stor nedgang i flåten. I nevnte 2 kommuner er den prosentvise flåtenedgangen i området ca. 40-50%.

For kommunene i øst er det særlig Nordkapp som utmerker seg positivt med en tilgang i antall fartøyer på hele 56 i perioden 2010-2017, noe som tilsvarer en oppgang på nærmere 50%. Også Porsanger er blitt en fiskerikommune å regne med. I 2010 var det 18 registrerte fartøyer i kommunen, mens det i 2017 var 49, noe som tilsvarer en økning på nærmere 200%.

Fig. 2: Grafisk framstilling av flåteutviklingen i Finnmark i perioden 2010-2017

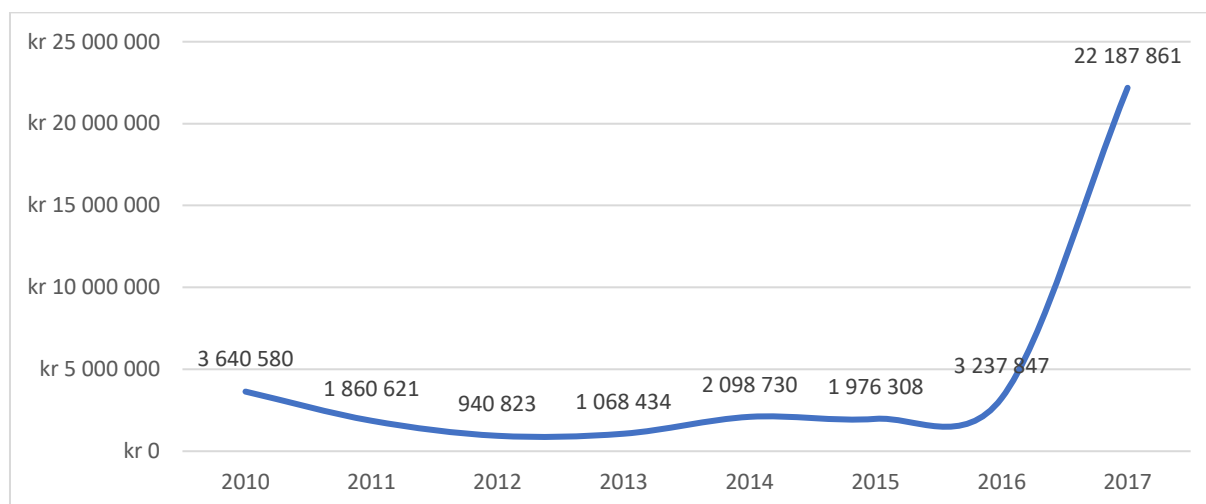

Kilde: Fiskeridirektoratet

2. EKSEMPEL MÅSØY

Det ble i 2017 åpnet for at fiskerne i Måsøy fikk anledning til å delta i det kvoteregulerte fisket etter kongekrabbe øst for 26-graden. Også Måsøy hadde fram til 2015 hatt en negativ utvikling i antall fartøyer, men ikke så markant som for kommunene lengst vest i fylket. Deler av flåten i Måsøy hadde også deltatt i desimeringsfisket etter krabbe vest for 26-graden.

Figur 3: Verdi av krabbe fanget av fartøyer hjemmehørende i Måsøy i perioden 2010-2017

Kilde: Norges Råfisklag

Som figur 3 viser, lå fangstinntektene totalt for krabbe levert av måsøyfiskerne fram til de ble innlemmet i det kvoteregulerte fisket, i snitt på rundt ca. 2 millioner kroner i året. I 2017, dvs. etter at fartøyer fra Måsøy fikk krabbekvoter, lå totale fangstinntekter av krabbe på ca. 22 millioner kroner. Det antas at måsøyfiskerne i 2018 vil levere krabbe til en verdi av et sted mellom 25 og 30 millioner kroner. Både for fiskerne og for fiskerisamfunnet Måsøy har tilgangen til deltakelse i den kvoteregulerte fangsten av krabbe betydd et betydelig løft. Bedre inntjening og økonomi i flåten har også gitt betydelige, økonomiske ringvirkninger i måsøysamfunnet for øvrig.

3. KRABBEN – RESSURS OG/ELLER «PLAGE»?

Det er vært fiskerimyndighetenes politikk de senere år å balansere forvaltningen mellom å betrakte krabben som en ressurs i kommersiell sammenheng øst for 26-graden, samtidig som man vest for 26-graden har åpnet for fritt fiske, også kalt desimeringsfiske, basert på en tenkning om at kongekrabbe er en fremmed art der utbredelsen bør «holdes i sjakk». Imidlertid er det neppe omstridt at det er problematisk å hindre videre utbredelse av kongekrabben vest for 26-graden. Til tross for et visst desimeringsfiske vest for 26-graden, er det likevel en ikke uvesentlig utbredelse av kongekrabbe på store deler av kysten og i fjordene i Vest-Finnmark. Konsentrasjonen av krabbe i vest er ikke på nivå med konsentrasjonen i enkelte områder i det kvoteregulerte området, men utgjør dog et stort problem for enkelte fiskerier i vest.

4. STATUS I DET KVOTEREGULERTE KONGEKRABBEFISKET

Det er i alt 646 fartøyer som har tillatelse til deltakelse i det kvoteregulerte kongekrabbefisket i 2018. Av disse har 520 fartøyer 100% kvote, 31 har 50%, 23 har 25% og 72 har 10% kvote.

Fartøykvotene for 2018 fordeler seg slik:

100% kvote - 3070 kg, 50% kvote - 1540 kg, 25% kvote - 770 kg og 10% kvote - 310 kg.

5. STORTINGET – TIDLIGERE POSITIV TIL AT FISKERNE I HELE VEST-FINNMARK SKULLE GIS ADGANG TIL DET KVOTEREGULERTE KRABBEFISKET

I sin proposisjon 129 S (2016-2017) ba Stortinget regjeringen vurdere om fartøyeiere fra hele Vest-Finnmark skulle gis adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert området. Stortinget vedtok 31. januar 2017 at fartøy fra Måsøy kommune skulle gis adgang til å delta i åpen gruppes fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område.

I sin vurdering av deltakerkriteriene for kongekrabbefangsten i 2018, uttalte Fiskeridirektøren blant annet i en uttalelse datert 06.12. 2017:

«Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av vilkårene for deltakelse i kongekrabbefangsten som i inneværende år (2017), men ber i tillegg om innspill på om vilkårene for å delta i åpen gruppe bør endres slik at fartøy fra øvrige kommuner i Vest-Finnmark også skal gis adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område».

I forbindelse med deltakerforskriftene for krabbefangsten i 2018, ble det gjennomført en høring der flere instanser og organisasjoner kom med innspill.

Havforskningsinstituttet (HI) viste til at data fra HI sine tokt indikerte at tettheten av kongekrabbe vest for Nordkapp var anslagsvis 10 % av hva den er i det kvoteregulerte området. HI uttalte videre at det er rimelig å anta at omfanget av plagene står i forhold til krabbetettheten. Krabben antas derfor ikke å skape problemer av vesentlig omfang for fiskere i Vest-Finnmark.

Norges Fiskarlag (NF) uttalte at de prinsipielt var imot at adgang til å delta i fiskerier skal skje med utgangspunkt i bosted, og viste til at prinsippet om at kongekrabbekvote forbeholdes fiskere og fartøy som plages av bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier, fortsatt må legges til grunn. NF er imot at hele Finnmark skal få adgang til å delta.

Norges Kystfiskarlag var i utgangspunktet positiv til at flere fiskere får fangste kongekrabbe, men kunne ikke støtte at det slippes til flere aktører i et allerede presset område. Det er et absolutt krav at dersom fiskere fra det øvrige Vest-Finnmark skal få adgang til å delta i det kvoteregulerte området, må grensen for det kvoteregulerte området utvides.

Vest-Finnmark Regionråd anbefalte at fartøy fra hele Vest-Finnmark fikk adgang til å delta i fangst av kongekrabbe i kvoteregulert område. Videre ba Vest-Finnmark Regionråd om at Fiskeridirektoratet fikk i oppgave å gjennomføre en biologisk, økonomisk og samfunnsmessig konsekvensanalyse av en eventuell utvidelse av det kvoteregulerte

området for fangst og landing frem til fylkesgrensen mellom Troms og Finnmark, og at dette ble sendt på høring.

I sin oppsummering i forbindelse med utarbeidelse av deltakerforskriftene for 2018, uttalte Fiskeridirektoratet følgende:

«Prinsippet om at kongekrabbe er ment som et supplerende driftsgrunnlag for dem som er mest berørt av problemene knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier, ligger fast. Tilbakemeldingene fra næringen og data fra HI sine tokt, tilsier at det er mindre mengder krabbe vest for det kvoteregulerte området de to siste årene. Det framstår ikke som at utbredelsen og plagene av kongekrabben vest for grensen har forverret seg de siste årene. Tilbakemeldinger tilsier også at områder med tetthet av kongekrabbe ikke er de samme områdene de største fiskeriene foregår. Konfliktene i forhold til fiskeriene i Vest-Finnmark er i første omgang knyttet til redskapskonflikter ved at det står mye krabbeteiner i områder som er tradisjonelle line- og garnfelt. Dette kan følges opp på andre måter».

Direktoratet uttalte videre:

«Næringen selv ønsker seg forutsigbarhet i reguleringene, og dette er også Fiskeridirektøren opptatt av. Dersom man ønsker at fartøy fra hele Finnmark gis adgang til å fangste kongekrabbe i kvoteregulert område, bør dette skje ved at grensen flyttes eller at en vurderer alternative måter å regulere deltakelsen på. Fiskeridirektøren mener det i utgangspunktet er problematisk at fiskere bosatt utenfor grensen gis adgang til å fangste i kvoteregulert område. En adgang gjennom at adgangskriteriene endres uten at grensen flyttes, vil by på store kontrollmessige utfordringer for både Fiskeridirektoratet og Kystvakten. Forekomsten av krabbe vest for grensen er betydelig lavere enn øst for grensen. Det er derfor all grunn til å tro at omskrivingen av «kvotekrabbe» til «frikrabbe» vil øke betraktelig dersom fartøy fra hele Finnmark gis adgang til å fangste kongekrabbe i det kvoteregulerte området uten at en ser på rammene for øvrig. Det er tydelig at kongekrabben først og fremst har utviklet seg til å bli en viktig ressurs, som det er stor interesse for å utnytte både på sjø- og landsiden. Fiskeridirektøren mener det bør vurderes om kongekrabben kan forvaltes som en ressurs etter bærekraftige forvaltningsregler. Fiskeridirektøren foreslår å videreføre vilkårene for å delta i åpen gruppe (for 2018), og anbefaler at det foretas en ny helhetlig vurdering av hele forvaltningsregimet dersom adgangskriteriene skal endres».

6. DET ER GRUNNLAG FOR Å GI RESTEN AV FISKERNE I VEST-FINNMARK KRABBEKVOTER

Ifølge Fiskerimyndighetene ligger prinsippet fast om at; *«kongekrabbe er ment som et supplerende driftsgrunnlag for dem som er mest berørt av problemene knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier».*

Som nevnt i kapittel 5 foran, anfører Fiskeridirektoratet at det ikke synes som om utbredelsen og plagene av kongekrabben vest for grensen, har forverret seg de siste årene. De anfører også at problemene i forhold til fiskeriene i Vest-Finnmark, i første omgang er knyttet til redskapskonflikter ved at det står mye krabbeteiner i områder som er tradisjonelle line- og garnfelt.

6.1 Problemene i Vest-Finnmark underkommunisert

I kommunikasjon med fiskere i Måsøy, Kvalsund og Hammerfest anføres det at tradisjonelt garnfiske på fjordene i Vest-Finnmark, stort sett er en «saga blott» på grunn av stor konsentrasjon av kongekrabbe. Dette gjelder bl.a. Kobbefjord, Ryggefjord, Kulfjord, Bakfjord, Snefjord og Repparfjord. I tillegg kommer at garnfeltene i Kobbefjord, Ryggefjord, Kulfjord og på Måsøyfjorden, er belagt med store mengder krabbeteier i den tradisjonelle garnsesongen, noe som også hindrer garnfisket for kystflåten. I Repparfjord er kombinasjonen av betydelig konsentrasjon av krabbe i fjorden og derav et helårlig teinefiske, samt etablering av lakseoppdrett i Samuelsundet i utløpet av Repparfjord, en dobbel hindring for det tradisjonelle fjordfisket med garn etter torsk i vårsesongen.

Et annet forhold som er lite fokusert, er ekspansjonen av oppdrett i flere av fjordene der det tradisjonelt har vært et garnfiske i vårsesongen. Dette gjelder bl.a. Kobbefjord og Ryggefjord i Måsøy, Revsbotn og Repparfjord (Samuelsundet) i Kvalsund kommune. På grunn av store sikkerhetssoner rundt oppdrettsanleggene, belegges et betydelig sjøareal som også innbefatter tradisjonelle garnfelt for den minste del av kystflåten. Som én av fiskerne i Kvalsund kommune spøkefullt uttalte: «Er ikke de tradisjonelle garn- og linefeltene i Vest-Finnmark okkupert av oppdrettsnæringa, er feltene teppebombet med krabbeteiner. Klarer man likevel å få gjort et garnsett i disse områdene, går garnene full av krabbe og det er derfor ofte det siste man ser til redskapene!»

Problemene og hindringene for det tradisjonelle fisket med konvensjonelle redskaper i Vest-Finnmark, særlig garnfisket, er betydelig underkommunisert. Problemene er kommet gradvis på og de som er berørt av problemene er ikke i kategorien «aksjonister» som har for vane å lage mye støy og mediefokus. Derved har deres situasjon lite fokus i offentligheten. Det har også kun sporadisk vært gjort karlegging i form av det man kan kalle forskning med fokus på konsekvenser for tradisjonelt kystfiske med passive redskaper i de områder av vestfylket der krabben (og oppdrett) i stadig større grad gjør sitt inntog. I den grad det har vært gjort en viss form for kartlegging, har denne skjedd på et tidspunkt av året da krabben på grunn av høye sjøtemperaturer i fjordene har trukket på dypt vann og således vært lite tilgjengelig for fangst. Dette gjør at det forskningsmessige underlag for konklusjonen om at krabben ikke utgjør et problem for det tradisjonelle fisket med passive redskaper i Vest-Finnmark, hviler på et tynt forskningsmessig grunnlag.

6.2 Er «nykommerne» (med unntak av måsøyfiskerne) tilstrekkelig «berørt av problemene knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier»?

Som det framgår av pkt. 1 foran, har kommunene i vestfylket hatt det man må kunne kalle en «dramatisk» avskalling av flåten fra 2010 til 2017 med i alt 120 fartøyer. Det er indikasjoner på at tilbakegangen har fortsatt også i 2018. Østfylket har på den annen side hatt en formidabel flåtetilgang på i alt 232 fartøyer i perioden 2010 til 2017. Det er indikasjoner på at flåtetilgangen har fortsatt i 2018, trolig vesentlig på grunn av driftspotensialet som krabbekvoter utgjør. Det formodes at knapt noen av de fartøyer som er kommer til innenfor det kvoteregulerte området for krabbe de senere år, bl.a. fartøyer eiet av EØS-borgere, vil kunne henvise til en historikk der de har vært «berørt av problemene

knyttet til bifangst av kongekrabbe i andre fiskerier», slik fiskerimyndighetene anfører skal være den mest sentrale premissen for tildeling av krabbekvoter. Det er sannsynlighetsovervekt for at få av «nykommerne» har særlig historikk fra fiske i denne regionen. Det er derimot sannsynliggjort at fiskerne i Vest-Finnmark har betydelige ulemper knyttet til utbredelsen av krabbe på de tradisjonelle fiskefeltene for kystflåten i vestfylket. Problemene består delvis i at garn går full av krabbe, delvis at utbredelsen og konsentrasjonen av krabben på tradisjonelle fiskefelt, gjør at disse feltene belegges med et stort antall teiner i det såkalte desimeringsfisket og derved at feltene i praksis blokkeres for konvensjonelle redskaper.

6.3 Hva vil det bety om resten av flåten i Vest-Finnmark får krabbekvoter?

Pr. utgangen av 2017 var det 295 registrerte fartøyer i Vest-Finnmark, inklusive 78 fartøyer i Måsøy. Måsøyfiskerne er inne i det kvoteregulerte fisket. En gjennomgang av statistikk for registrerte merkepliktige fartøyer pr. november 2018 i resten av vestfylket, dvs. kommunene Loppa, Hasvik, Alta, Kvalsund og Hammerfest, viser at det samlet er 120 fartøyer mellom 8 og 15 meter i disse kommunene som ikke har krabbekvoter. Da måsøyfiskerne fikk adgang til det kvoteregulerte fisket etter krabbe i 2017, viste det seg at i overkant av 60% av de merkepliktige fartøyene søkte og fikk innvilget kvoter. Legger man til grunn som sannsynlig at også ca. 60% av fartøyene i Loppa, Hasvik, Alta, Kvalsund og Hammerfest vil være potensielle søkere til krabbekvoter, om det skulle åpnes for dette, vil «nøkkeltallet» nye, potensielle krabbekvotehavere i vestfylket trolig være i området ca. 70. **Det vil si at dersom man legger til grunn at det vil være ca. 70 fartøyer i resten av vestfylket som evt. vil kunne være reelle kandidater for krabbekvoter, vil dette kunne bety at antallet krabbekvoter måtte økes fra ca. 650 til ca. 720, noe som vil utgjøre en økning på ca. 10%.** Dersom myndighetene gjennomfører økte krav til fangst av torsk og annen hvitfisk som inngangsbillett til krabbefisket, er det grunn til å tro at en innlemming av resten av fartøyene i vestfylket i krabbekvoteordningen, neppe vil ha noen negativ effekt for de nåværende kvotehaverne i form av reduksjon i fartøykvoter.